

ನನ್ನ ತಾಯಿ ಏನುಮನ ಭಕ್ತಳು. ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಸೇವೆಗಳು ನಡೆಯುವಾಗ ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಪರಿವಾರ ಚರ್ಚೆ ನಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವೆಂದೂ ಭಾನುವಾರದಂದು ಚರ್ಚೆ ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ರಜಾದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೈಬಲ್ ಪಠನವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಂ, ಕನ್ವರ್ಟೆಶನ್... ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ನಮಗಾದವು.

ಈಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಸಹೋದರಿ-ಸಹೋದರರ ಜೀವನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಪ್ಪ ಬದುಕಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೆ ಒಂಟಿಯಾದ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡದಾಯಿತು, ಇದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನ್ನಿಂದಾಗದು, ಇದನ್ನು ಮಾರಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಅಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಮನೆ ಮಾರಾಟವಾದ ನಂತರ ನಾವು ನಾಲ್ವರು ಸಹೋದರಿ ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಅಮ್ಮ, ಒಟ್ಟು ಐವರು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಹ ನಾನೇ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಿದೆ. ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ-ಸಹೋದರರು ಸಹ, 'ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೀನೇ ಮಾಡು, ನೀನು ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ನಾವು ರುಜು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಕೂತಿವಳು. ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಚುಂಬಿಸಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ತಿಂಡಿ ಮೊದಲೇ ಇಡಲಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹಸಿವೆಯಾಗಿತ್ತು, ಕೈ ಕಾಲು ತೊಳೆದು ಕೂಡಲೇ ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಬಳಿ ಕೂತೆ.

'ಅಮ್ಮಾ, ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ?' ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

'ನಿನಗಿಷ್ಟವಾದ ಡಿಶ್'.

ನಾನು ಪಾತ್ರೆಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಸರಿಸಿದೆ. ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ತಾ, ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೆರೆದ ಒಣ ಕೊಬ್ಬರಿಯಿತ್ತು. ನಾನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಿಂದ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಊಟವನ್ನೇ ಅಮ್ಮ ಇಂದೂ ನನಗಿಷ್ಟವಾದ ಊಟ-ತಿಂಡಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

'ಈಗ ನಾನು ಹನ್ನೆರಡರ ಹುಡುಗನಲ್ಲ, ನನಗೀಗ ಐವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷ. ನನ್ನ ರುಚಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾದ ಬದಲಾಗಿವೆ.'

'ನನಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು? ನೀನು ಈ ನಗರದಲ್ಲಲ್ಲ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಇರಲ್ಲ...' ಅಮ್ಮ ರೇಗಿದಳು.

ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ತಾಯಿ ತನ್ನ ನಡುವಯಸ್ಸಿನ, ಆತ್ಮನಿರ್ಭರನಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪುತ್ರ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ 'ಬೇಬಿ' ಎಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಾಳೆ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅಂತೆಯೇ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ನಾನು ತಿಂಡಿ ತಿಂದ ನಂತರ ಅಮ್ಮ ನನಗೆ ಕಾಫಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ನಂತರ ಅವಳು ಪ್ಯಾಂಟ್-ಶರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಬ್ಲೇಜರ್ ಧರಿಸಿ, ಓರ್ಮ ಉದ್ದೋಗಸ್ತು ಮಹಿಳೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧಳಾದಳು. ತನ್ನ ವಾಚ್ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು, 'ಪಾಲ್, ನೀನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಗ್ಲಾಸ್ಕೋಗೆ ಬರುವ

ಬಗ್ಗೆ ತಡವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನೀನಿಗೇ ವಿಶ್ವಾಸಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವವನಿದ್ದೀಯೆ.'

ಅಮ್ಮ ಒಂದು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸದಸ್ಯೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅವಳು ತನ್ನ ಸಮವಯಸ್ಕರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಜದ ಕೆಲಸ-ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸರಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಮಹಿಳಾ ಮಂಡಳಿಯ ಗುಂಪೊಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂತು. ನಾನು ಅಮ್ಮನನ್ನು ಬಿಡಲು ಹೊರಗಿನ ಗೇಟ್ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆ. ಒಂದು ವ್ಯಾನ್ ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿತ್ತು.

ಅರವತ್ತರಿಂದ ಎಂಬತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನ ವೃದ್ಧೆಯರು ವ್ಯಾನ್‌ನಿಂದ ಇಳಿದರು. ಅಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಯಿಸಿದಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಅಮ್ಮನ ಸಹೋದರಿಯರಿದ್ದರು.

ನಾನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಭೇಟಿಯಾದೆ. ಎಲ್ಲರೂ 'ಹೋಮ್‌ಲೆಸ್ ಚಿಲ್ಡ್ರನ್' ಹೋರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನ ವೃದ್ಧ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಡೈವರ್ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಸ್ಟೇರಿಂಗ್ ವ್ಹೀಲ್ ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ವ್ಯಾನ್ ಹೊರಟಾಗ ಅವರು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಫ್ಲೈಯಿಂಗ್ ಕಿರ್ ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಮುಗುಳ್ಳುಕೆ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಷ್ಟು ದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಕ್ರಿಯಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಕಾರು ಚಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ, ಅತ್ತ-ಇತ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಹಿತವೆನಿಸಿತು.

ಅಮ್ಮ ಹೊರಟು ಹೋದ ನಂತರ ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಉಳಿದೆ. ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಒಳಗೆ ಅಡ್ಡಾಡಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಮೂಲೆಯನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿದೆ. ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳುವ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳಿವೆ. ಪೂರ್ವಜರ ಹಳೆಯ ಖಜಾನೆ ಸಹ ಇದೆ. ನಾನು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ನೆಲಮಾಳಿಗೆಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದಟ್ಟ ಅಂಧಕಾರವಿತ್ತು. ನಾನು ಒಂದು ಲ್ಯಾಂಪ್ ಹೊತ್ತಿಸಿದಾಗ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿತು.

ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳಿದ್ದವು. ಸಹೋದರಿ-ಸಹೋದರರಾದ ನಮ್ಮ ಹಳೆ ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಚಪ್ಪಲಿಗಳು, ಶಾಲಾ-ಕಾಲೇಜಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಕ್ರಾಕರಿ, ಆಲ್ಬಮ್ಸ್... ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳಿದ್ದವು. ನಾವು ಮನೆ ಮಾರಿದಾಗ ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಡುವುದು? ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದು, ಕೆಲವನ್ನು ಎಸೆಯಬೇಕಾಗುವುದು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದೆ. ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದಟ್ಟ ಮೌನ ಕವಿದಿತ್ತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರು ವಸ್ತುವೊಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಅಥವಾ ವಸ್ತುವೊಂದನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಡಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿದಾಗ ಅಥವಾ ನಾವೇ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಅಥವಾ ಒಂಟಿತನದ ಶಾಂತಿ ಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿದಾಗ ಈ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ನಾನು ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ನಂತರ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಾರ್ಲರ್‌ಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬುಕ್ ಕೇಸ್, ಸ್ಟಡಿ ಟೇಬಲ್, ಸೋಫಾ, ಅಮ್ಮನ ವೈಲಿನ್‌ಗಳಿದ್ದವು. ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ವಕರ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಹಾಕುವ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು ನನ್ನ ಅಜ್ಜ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದಾಗ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ದಿವಂಗತರಾದ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಜ-ಅಜ್ಜಿಯ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತೂಗು ಹಾಕಿದರು. ನಂತರ ಅವರ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದ ನಂತರ ಅವರ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತೂಗು ಹಾಕಿದರು. ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಸಾವಿನ ನಂತರ ನಾನು ಅವರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಫ್ರೇಮ್ ಹಾಕಿಸಿ ಅಜ್ಜನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದೆ.

ನಾನು ಅಪ್ಪ, ಅಜ್ಜ ಮತ್ತು ಮುತ್ತಜ್ಜರ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಪ್ಪ ಸತ್ತು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದವು. ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಸತ್ತಾಗ ನೀನಾ ಸಹ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಗ್ಲಾಸ್ಕೋಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಅವರ ಅಂತಿಮ ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅವಳೂ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಇದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಕಲೆತಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ನೋಡಿದ ನಂತರ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಿ ಬಂದವು, ನಂತರ ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಪ್ಪನ ಸಾವು ಅದೆಷ್ಟು ಭವ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರ ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ಅನೇಕ ಆಪ್ತರು ಕಲೆತಿದ್ದರು. ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಮೂವರು ಸಹೋದರಿ-ಸಹೋದರರು, ಅವರ ಪರಿವಾರದ, ಸಹೋದರನ ಮಗ ಡೇನಿಯಲ್‌ನ ಗರ್ಲ್‌ಫ್ರೆಂಡ್, ನನ್ನ ಪುತ್ತಿಯರಾದ ಲೂಸಿ ಮತ್ತು ಗ್ರೇಸಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪನ ಸೋದರಳಿಯ, ಆಪ್ತಮಿತ್ರರು ಮತ್ತು ಚರ್ಚ್‌ನ ಇಬ್ಬರು ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ಗಳು ಸಹ ಇದ್ದರು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ತಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಗ ವಿಲಿಯಮ್‌ನ ಬಾಹುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಉಸಿರಳಿದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ದುಃಖವಾಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೊನೆಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪನ ಬಳಿಯಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಸಿಟ್ಟು ನೀನಾಳ ಮೇಲೆ ಎರಗಿತು. ನನ್ನ ಕೋಪ ಎಷ್ಟು ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಮನೆಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಭಾಳಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ನಾನು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ನೀನಾಳನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವಳೇ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹೊಣೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನೀನಾ ಭಯದಿಂದ ಹೊರಗಿದ್ದ ಮರ-ಗಿಡಗಳ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಹೋದಳು, ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲು ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಜೂಲಿಯಾ ಮತ್ತು ಲಾರಾ ಹೋದರು.

ಅಂತಿಮಸಂಸ್ಕಾರದವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿಲಿಯಮ್, ಅಲ್ಬರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಜೂಲಿಯಾ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪನ ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಶವಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜನ ಸೇರಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪನ ಶವ ಒಂದು